

માનવી માનવ થઈને રહો

જમનાદાસ ડી. રાઠવા

મદદનીશ શિક્ષક,

શ્રી ડી. એન. જે. આદર્શ હાઈસ્કૂલ, ડીસા

સંસારમાં કોઈ જાત નથી, નાત નથી,
તેના જેવી કોઈ મોટી વાત નથી,
ઘડી બે ઘડી મળ્યા ક્યારેક રસ્તે,
એ દોસ્તીથી મોટી કોઈ ભાત નથી.

- 'સૂર'

'સૂર' વડનગરીનું ઉપરોક્ત મુક્તક માનવીય જીવનની ઘટમાળ વિશે, માનવીય સંબંધો વિશે ઘણુંબધું કહી જાય છે. 'હું માનવી માનવ થાઉં તો ઘણું!' સુંદરમની આ પંક્તિ માનવીને માણસાઈથી, નૈતિકતાથી ભરેલા માનવ બનવાની સુંદર વાત કરે છે. સદીઓથી આ માનવ થવાની મથામણ ચાલતી રહી છે..... છતાં વાસ્તવિક પરિસ્થિતિ કંઈક અલગ જ બયાન કરે છે. યંત્ર યુગમાં કે આધુનિક યુગમાં જગતની અનેક સરહદો તૂટી છે. એ વાત સાચી છે, છતાં માનવીને આદિકાળથી નડતરરૂપ થયેલ નાત-જાતના વાડા આજે પણ અકબંધ રહ્યા છે. મનુષ્ય જીવન અમુલ્ય છે. અનમોલ છે. આખું જગત એક જ મા બાપનાં સંતાન છે. એ સ્વીકારવું હજુ અઘરું બની રહ્યું છે.

માનવીના વિકાસની અનેક ક્ષિતિજો ખૂલી છે. માનવે અનેક ઉપલબ્ધિઓ મેળવી છે. છતાં સંસારમાં રચાયેલા કેટલાક નાત-જાતના વાડામાંથી બહાર નીકળવું તેના માટે અશક્ય બની રહ્યું છે. જેમ જેમ માનવી શિક્ષિત થતો જાય છે. તેમ તેમ વધારે ને વધારે વાડાના બંધન નડી રહ્યા છે. એટલે કે માનવ આખો દેખાતો નથી ધર્મ જાતિ જ્ઞાતિના નામે અનેક યુદ્ધો ભુતકાળમાં આપણે જોયા છે. અને 'આજ' પણ તેમાંથી બાકાત રહી નથી. ત્યારે 'સૂર' વેદના અહીં સૂચક છે.

સંસારમાં કોઈ નાત નથી, જાત નથી,

તેના જેવી મોટી કોઈ વાત નથી,

સમગ્ર સંસારનો માનવી માનવ બને. કોઈપણ પ્રકારના નાત-જાતના વાડામાં બંધાય નહીં કે તેને નડે નહીં તેનાથી મોટી કઈ વાત હોઈ શકે? અને એ જ શું માનવીની મોટી ઉપલબ્ધિ ન ગણાય?

પરંતુ પ્રશ્ન એ છે કે આજના રાજકારણથી લઈને અનેક ક્ષેત્રોમાં, વ્યવસાયોમાં ઘર કરી ગયેલી બદી દૂર થતી નથી કે થવાનું નામ લેતી નથી. ત્યારે સર્જક કહે છે અનેક ઉપલબ્ધિઓ છતાં જે કાર્ય થવું જોઈએ તે થતું નથી. માનવ માનવ વચ્ચેની ખાઈ ઊંડી થઈ રહી છે. જો એ થઈ જાય તો એનાથી મોટી 'વાત' શું હોઈ શકે ?

ખેર, આજનો માનવી સંબંધને પણ ત્રાજવે તોલે છે. સમાજમાં દરેક પ્રકારના સંબંધો ખપ પુરતા જ હોય છે. સંબંધને જીવતો રાખવો કે જીવંત રાખવો તેના કરતા સંબંધને સ્વાર્થ સુધી ટકાવી રાખવામાં જ પોતાની કામચાબી માને છે. એટલે જ 'સૂર' ની બીજી બે પંક્તિમાં આમ કહેવાયું છે.

ઘડી બે ઘડી મળ્યા ક્યારેક રસ્તે,
એ દોસ્તીથી મોટી કોઈ ભાત નથી.

હજારો વર્ષના માનવ ઇતિહાસમાં એક વ્યક્તિ તરીકે આપણું જીવન કેટલું ? ઘડી બે ઘડીથી વધારે નથી, તેથી ઘડી બે ઘડીથી શબ્દપ્રયોગ અહીં સૂચક બની રહ્યો છે. માનવ ઇતિહાસ દિનપ્રતિદિન મોટો થતો જશે. અને માનવી નાનો થતો જશે. મતલબ જીવન ઘટતું જશે. આપણે આવતી કાલે ભલે ન હોઈએ પણ આપણા સંબંધની એક ભાત મૂકાઈ જાય . જીવનરૂપી રસ્તે આપણે આમ અચાનક મળ્યા છીએ તો દોસ્તીની એવી ભાત મૂકીએ જેમાંથી સુવાસ જ મળે. માનવ—માનવ વચ્ચે સંબંધનો લય જળવાય અને એ લયમાં જ જીવન પૂરું થાય તો માનવ તરીકે આપણી મોટી જીત હશે.

સંબંધો જીવતા રહેશે. સંબંધો વિસ્તાર પામશે. સંબંધોની સરહદો તૂટી જશે. માનવ— માનવ વચ્ચે દોસ્તીભાવ ઉદભવશે. ત્યારે ચોક્કસ સંસાર આખો રસમય બનશે. ત્યારે કોઈ ફરીયાદ નહીં રહે કે ' જગત જીવવા જેવું નથી. '